

EUSKALDUN GAZTERIARI

I

Beti aurrena
 Gauzik onena
 Da biotza alchatzea
 Ta garbi-garbi.
 Mancharik bage
 Jaungoikoari ezkeintzea.

Zenbat aldiz ditugu
 Munduan arkitzen
 Beñere ez dutenak
 Bestetan pentsatzen
 Baizik gazte askoren
 Biotzak usteltzen
 T'infernuko bidean
 Gaiñoak ¡ai! jartzen.
Beti nai det, beti nai det
Euskaldun izan albadet.

II

Egiñ dezagun
 Beti gau t'egun
 Alegiña guk zuzentzen
 Gure anaiak,
 ta erakutsi
 Birtuteakiñ indartzen.

Ez naiz bersolaria

Ez ta jakintsua,
 Baña beti maite det
 ¡Bai! Egiputzua!¹
 Zergatik bet'izan dan
 Oso fedetsua
 Ta bere semeentzat
 Guztiz kupitsua.
Beti nai det, beti nai det
Euskaldun izan albadet.

III

Beti euskadunak
 Gure lagunak
 Dakite egoki kantatzen
 Ta orregatik
 Gaur asiko naiz
 Pozez zuei aitortzen.

Naiz izan legotarra
 Naiz itsas-gizona
 Beti ezaguna da
 Gazte euskalduna,
 Zergatik berak duen
 Biotz bat chit ona
 Ta azkar da agertzen
 Bere ontasuna.
Beti nai det, beti nai det
Euskaldun izan albadet.

(1) Etimología de «Guipúzcoa»

IV

Asi bear det
 Baldin albadet
 Nere asmoa azaltzen
 Ezagaturik,
 ¡A... nere faltak!
 Dakizutela isiltzen.

Ipui bat oso polit
 Ta salcha bagea
 Esan zigun Pillipek
 Ez zala berea,
 Zergatik maite zuen
 Chit asko pakea
 Ta bera zan gañera
 Juizioz betea.

*Beti nai det, beti nai det
 Euskaldun izan albadet.*

V

Kontu kontari
 Begira guri
 Aizan Pillipe-itx-ontzi
 Isildu bage
 Guri esaten
 Berak zer zuen Ikusi

Bein batean gazte bat
 Echetik igesi
 Atera omentzan ta
 ¿Zer zuen ikasi?
 Korrika zijoala
 Zuen anka autsi
 Ta bereala dio
 ¿Orain nola bizi?

*Beti nai det, beti nai det
 Euskaldun izan albadet.*

VI

Onen antzera
 Izango zera
 Euskaldun gazte maitea
 Baldin utzirik
 Gure Jaun ona
 Igesi ibilltzen bazera.

Pekatusko bidean
 Galdu ez zaitzen
 Ikasi zazu bada
 Biotza gordetzen,
 Griña gaisto guziak
 Oso menderatzen
 Ta Jesús ona gana
 Sarritan biurtzen.
*Beti nai det, beti nai det
 Euskaldun izan albadet.*

VII

Baña bere aita
 Beti zan Aita,
 Semea zuen goguan
 Naiz ta samindu
 Berak biotza
 Igesi joan zan orduan.

Oso penaz beterik
 Gau t'egun pentsatzen
 ¡Nola ote zan bere
 Semea arkitzen!
 Nun laister jakitendu
 Zer zayon pasatzen
 Ta bereala asi zan
 Berriz echeratzen.
*Beti nai det, beti nai det
 Euskaldun izan albadet.*

VIII

¡Nere anayak
On ta leyalak!
¿Ez gerade konturatzen
Gure Jaun onak
Zenbat alditan
Digun beragana deitzen?

Bizi gaitean bada

Guziok munduan
Iñoiz erori bage
¡Ez! ¡ez! pekatuan
Gazte-euskaldun danok
Gure azken orduan
Jaunak laztandurikan
Sargaitzan zeruan.
Beti nai det, beti nai det
EuSkaldun izan albadet.

JOSÉ M.ª ECHEBERRIA-KOAK.

INTRODUCCIÓN
AL
"NOBILIARIO DE GUIPÚZCOA"
ESCRITO POR
DOMINGO DE LIZASO

(CONTINUACIÓN)

La más antigua mención que hallamos del sello de la Provincia es una ordenanza, confirmada por D. Enrique IV en 1463, disponiendo que no se cobrasen derechos por señalar con él los despachos de la Provincia. Lo supone establecido ya; de modo que entre el año 1456 y 1463 se verificó su creación. En el breve período que media entre ambas fechas sucedieron acontecimientos trascendentales en Guipúzcoa.

Los excesos, destrucciones, devastamientos, robos, fuerzas, quemas, muertes, delitos y maleficios (palabras del Fuero) cometidos por oñacinos y gamboinos llegaron á tal extremo que hicieron necesaria la presencia del rey en este suelo devastado; y D. Enrique IV, á pesar del carácter débil y afeminado que se le atribuye, no la rehusó, antes bien, se trasladó personalmente á la Provincia y decretó terribles ejecuciones contra los malhechores, mandando derribar y allanar las casas de los Parientes Mayores y desterrando á Lazcanos, Olasos, Gueva-